

REPUBLIKA SLOVENIJA

INFORMACIJSKI
POOBLAŠČENEC

Dunajska cesta 22, 1000 Ljubljana
T: 01 230 9730
F: 01 230 9778
gp.ip@ip-rs.si
www.ip-rs.si

Številka: 007-52/2018/29

Datum: 9. 9. 2019

Ministrstvo za pravosodje
Direktorat za kaznovalno pravo in človekove pravice
gp.mp@gov.si

ZADEVA: Predlog novega Zakona o varstvu osebnih podatkov (ZVOP-2) – EVA: 2018-2030-0045 – MNENJE

ZVEZA: gradivo št. IPP 007-87/2019 z dne 14.08.2019 – prejeto po e-pošti dne 14.08.2019

Spoštovani,

zahvaljujemo se vam za predlog novega Zakona o varstvu osebnih podatkov (ZVOP-2) – EVA: 2018-2030-0045 (v nadaljevanju predlog ZVOP-2), ki ste nam ga poslali dne 14. 8. 2019 in se nanaša na izvrševanje Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (v nadaljevanju Splošna uredba) in prenos Direktive (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Okvirnega sklepa Sveta 2008/977/PNZ (v nadaljevanju Direktiva) v Republiki Sloveniji.

Informacijski pooblaščenec (v nadaljevanju IP) pozdravlja številne popravke in dopolnitve glede na zadnji prejeti predlog ZVOP-2 z dne 7. 3. 2019. V nadaljevanju na podlagi vašega zaprosila, 48. člena Zakona o varstvu osebnih podatkov (v nadaljevanju ZVOP-1) in 57. člena Splošne uredbe podajamo zgolj bistvene pripombe na prejeto gradivo in ne ponavljamo že večkrat podanih stališč IP glede na to, da je IP predloge ZVOP-2 in rešitve, kot jih vsebuje tudi zadnji predlog ZVOP-2, že komentiral v obsežnih mnenjih. Skupaj je IP doslej podal 7 mnenj na predloge ZVOP-2. Od javne obravnave marca 2019 do zdaj pa smo vprašanja obravnavali in svoja stališča pojasnili tudi na vsaj 7 sestankih na prošnjo predlagatelja.

IP na sistemski ravni uvodoma ponovno opozarja, da zakonodajna tehnika, ki jo zasleduje predlog zakona, torej, da se v istem zakonu v slovenski pravni red prenaša Direktiva in zagotavlja izvrševanje Splošne uredbe, v praksi pomeni v številnih pogledih nastanek pravnih nejasnosti in potencialno pravnih praznin in zato ne zagotavlja pravne varnosti posameznikom ter zavezancem. Tako se na primer glede pravne podlage za obdelavo postavlja vprašanje razmerja med členom 7 in členom 73 za zavezance po II. delu predloga ZVOP-2; prav tako ostajajo nekatere nejasnosti glede postopka in vsebine uveljavljanja pravic posameznika v okviru obdelave osebnih podatkov s strani pristojnih organov po II. delu zakona; ni povsem jasno razmerje določb pri ugotavljanju obveznosti glede obveznih ukrepov za zagotavljanje varnosti osebnih podatkov s strani pristojnih organov po II. delu zakona (členi 26 glede na člene 78, 82 in 83) in pooblastil IP glede dostopanja do prostorov in dokumentacije v okviru postopkov inšpekcijskega nadzora (razmerje med poglavjem 7 I. dela in členom 81). Ponazorjeno konkretno bo to pomenilo, da npr. ne bo vedno jasno, katere obveznosti

veljajo za policijo glede ukrepov zagotavljanja varnosti, na katerih pravnih podlagah lahko policija obdeluje osebne podatke ali kako lahko posameznik uveljavlja svoje pravice. Pri izvajanju nadzora in vodenju pritožbenih postopkov pa bo IP posledično naletel na številne situacije, ko dejansko ne bo jasno, katera določba se uporablja.

Izkušnje kažejo, da pomeni vsakršna nejasnost in posledična možnost različnega tolmačenja, obstoj pravne negotovosti, nadzorni organ pa postavlja v položaj, ko mora izbirati med uporabo različnih določb nacionalnega prava ali Splošne uredbe, kar je pravno nevzdržno. Še posebej to velja, ko gre za urejanje pooblastil in obveznosti organov pregona. V zvezi s tem se nam glede na izkušnje z uporabo Splošne uredbe v praksi ter odzive drugih deležnikov tekom izvrševanja Splošne uredbe zastavlja vprašanje potrebnosti dodatnega premisleka izbrane rešitve, v okviru katere se dejansko uporabnike postavlja pred izziv, kako v praksi tehtati med uporabo neposredno uporabljivega in hierarhično nadrejenega pravnega akta EU glede na določbe nacionalnega zakona in hkrati kako tehtati glede veljavnosti različnih določb nacionalnega zakona za različne zavezance (zavezance po Splošni uredbi in zavezance po Direktivi). To bi lahko bistveno otežilo izvajanje predpisov v praksi in zagotavljanje pravne varnosti ter predvidljivosti pravne ureditve pravnih razmerij. Obstaja tudi realna bojazen za škodo, ki bi lahko nastala v postopkih čezmejnega nadzora, ki se na podlagi Splošne uredbe že vodijo in v katerih IP sodeluje kot zadevni nadzorni organ, vodijo pa jih drugi organi članic EU (npr. zoper Facebook, Google, Twitter in podobne multinacionalne zavezance). Iz enakih razlogov, in kot bo sicer še več pojasnjeno v nadaljevanju, zato ponovno predlagamo, da se z ločenima zakonoma zagotovi izvrševanje Splošne uredbe in prenos Direktive. V nadaljevanju pa konkretno pri posameznih členih izpostavljam primeri, kjer bi bile še potrebne dopolnitve zaradi izogibanja podvajanja urejanja iste materije na dveh mestih (v Splošni uredbi in ZVOP-2).

Glede na pomembne skrbi IP izpostavljam, da bi moral biti ZVOP-2 glede na pomen in posledice za varstvo pravic posameznikov in obveznosti zavezancev v praksi nujno s strani predlagatelja deležen resnega dodatnega premisleka in bistvenih sprememb.

Izpostavljam tudi, da bi morali biti izrazi in definicije uporabljeni v ZVOP-2 dosledno usklajeni z izrazi uporabljenimi v uradno popravljene prevodu Splošne uredbe. Tako se npr. še vedno uporablja v predlogu ZVOP-2 v pretežnem delu pojem »sedež« namesto »ustanovitev«.

K I. DELU

K 1. členu (drugi odstavek)

Zadnji del stavka bi bilo z namenom jasne dikcije treba ustrezno dopolniti, saj Direktiva (enako posledično v tem delu ZVOP-2) ureja zgolj vidik varstva osebnih podatkov in ne celotnega delovanja pristojnih organov.

Predlagamo tudi poenotenje navajanja pristojnih organov po Direktivi. Na koncu zadnjega stavka 1. člen namreč govori o »državnih organih in drugih subjektih na področju obravnavanja kaznivih dejanj«. V 66. in posledično 69. členu pa se omenjajo »pristojni državni organi, drugi organi in drugi subjekti«.

K 4. členu (drugi in tretji odstavek)

2. odstavek: ureditev izjeme obdelave med potekom popolnoma osebne ali domače dejavnosti jezikovno in posledično tudi vsebinsko ni povsem skladno z določbami člena 2(2)c Splošne uredbe.

3. odstavek: v praksi bo nedvomno prihajalo do številnih nejasnosti, kaj pomeni subsidirana uporaba Splošne uredbe v primeru obdelav osebnih podatkov s strani pristojnih organov po II. delu ZVOP-2. Zato predlagamo ponoven razmislek o tem delu zakonske določbe.

K 5. členu (drugi in tretji odstavek)

1. odstavek: s ciljem jasnejše diktije predlagamo črtanje rdeče obravanega dela, kot sledi: »Ta zakon velja za obdelavo osebnih podatkov, ki se izvaja v okviru javnega sektorja Republike Slovenije, ter za obdelavo osebnih podatkov, ~~ki poteka v Republiki Sloveniji ali~~ v okviru dejavnosti... .«

2. odstavek: predlagamo črtanje odstavka – upravljavec in obdelovalec sta že v 1. odstavku zavezana k izpolnjevanju svojih obveznosti, če sta ustanovljena v Sloveniji.

3. odstavek: s ciljem jasnejše in diktije predlagamo dopolnitev rdeče obravanega dela, kot sledi: »Ta zakon velja tudi za obdelavo osebnih podatkov, ki se izvaja v okviru dejavnosti sedeža, podružnice ali drugačne poslovne enote upravljavca ali obdelovalca, ki je ustanovljena ali registrirana zunaj Evropske unije, če so dejavnosti obdelave povezane z nudenjem blaga ali storitev **posameznikom v Sloveniji**, ne glede na to, ali je zanje potrebno plačilo, ali če so povezane s spremljanjem njihovega delovanja ali vedenja, če to poteka v Republiki Sloveniji.

K 6. členu

2. odstavek, tč. 1: pri definiciji »pristojni organ« v II. delu: zadnji del stavka je popolnoma nejasen oziroma omogoča nedopustno širjenje nabora pristojnih organov izven strogo organov po Direktivi. Dodatno izpostavljamo, da so »pristojni organi« definirani na dveh mestih (v členu 6. in nato še v 69. členu s sklicem na 66. člen). Predlagamo, da se definicija opredeli na enem mestu (torej zgolj v 2. členu) na vseh drugih mestih, pa se opredeli zgolj sklic.

2. odstavek, tč. 5: pri definiciji »javni organ« je naveden napačen sklic: pravilno bi bilo subjekti iz 3. in 4. točke tega člena.

2. odstavek, tč. 6: pri definiciji »zasebni sektor«, je v zadnjem delu stavka prišlo najverjetneje do napačnega besednega reda v zadnjem delu stavka – pravilno je najverjetneje: »... in izvajalci gospodarskih javnih služb, ne glede na delež oziroma vpliv države **ali samoupravne lokalne skupnosti ali samoupravne narodne skupnosti ali dejstvo, da so nosilci javnega pooblastila**;«.

K 7. členu

Kot smo že večkrat izpostavili, bi bilo treba člen, ki določa pravne podlage ustrezno uskladiti z določbami člena 6 Splošne uredbe. Ponovno poudarjamo, da je primarna in neposredno uporabljiva pravna podlaga za obdelavo osebnih podatkov s strani zavezancev po Splošni uredbi opredeljena v 6. členu Splošne uredbe. Ta določa, da lahko države članice ohranijo ali uvedejo podrobnejše določbe, da bi prilagodile uporabo pravil Splošne uredbe v zvezi z obdelavo osebnih podatkov za zagotovitev skladnosti s točkama (c) in (e) člena 6(1), tako da podrobneje opredelijo posebne zahteve v zvezi z obdelavo ter druge ukrepe za zagotovitev zakonite in poštene obdelave, tudi za druge posebne primere obdelave iz poglavja IX Splošne uredbe (npr. obdelava v okviru zaposlitve, usklajevanje pravice do varstva osebnih podatkov in pravice do svobode izražanja in obveščanja ipd.).

Navedeno pomeni, da je nujno, da se v 7. členu določi zgolj zagotovitev skladnosti s točkama (c) in (e) člena 6(1) in se ne posega v ostale podlage, kot jih določajo točke a, b, d in f člena 6(1) Splošne uredbe. V zvezi s tem izpostavljamo, da bi bilo treba pri tem zagotoviti dosledno uporabo pojmov, kot so navedeni v Splošni uredbi, zlasti bi bilo v zvezi s členom 7 oz. opredelitvijo pravnih podlag treba opredeliti naslednje pojme:

- opravljanje naloge v javnem interesu ali pri izvajanju javne oblasti,
- obdelava s strani javnih organov pri opravljanju njihovih nalog.

Zato izpostavljam, da v tem delu ni ustrezna zgolj uporaba pojmov javni in zasebni sektor. Zgolj delitev na obdelave v javnem in zasebnem sektorju v tem delu namreč ne prinaša nobenih koristi, temveč le praktične težave in vsebinske nejasnosti, zgodovinski razlogi za uvedbo takšne delitve (kot je izhajala tudi iz členov 9. in 10. ZVOP-1) pa so že preseženi. Tudi praktična uporaba Splošne uredbe je v praksi doslej pokazala, da prevedba sistema pravnih podlag iz člena 6 Splošne uredbe na delitev, kot jo je poznal ZVOP-1 doslej v členih 9 in 10, ni izvedljiva na pravno jasen in nedvoumen način.

Dodatno opozarjamo, da člen ureja zgolj pravne podlage z obdelavo »navadnih« osebni podatkov (6. člen Splošne uredbe), ne pa tudi pravnih podlag za obdelavo posebnih vrst osebni podatkov (9. člen Splošne uredbe). To samo po sebi ne bi bilo sporno, če bi bile pravne podlage za obdelavo posebnih vrst osebni podatkov določene v kakšnem drugem členu. Postavlja se torej vprašanje, ali je zaradi boljšega razumevanja določb 7. člena ZVOP-2 potrebno vsaj omeniti, da se posebne vrste osebni podatkov obdelujejo v skladu z 9. členom Splošne uredbe oz. da se pravne podlage iz 7. člena ZVOP-2 ne uporabljajo za obdelavo posebnih vrst osebni podatkov.

Določbe tega člena morajo biti torej jasne in nedvoumne do te mere, da v praksi ne bo težav pri ugotavljanju, kateri primeri obdelav sodijo pod posamezne točke in kaj so zahteve za zakonito obdelavo osebni podatkov. Za lažje razumevanje navajamo nekaj primerov iz pakse: jasno mora na primer biti, katere pravne podlage veljajo, ko gre za obdelavo s strani organov javnega sektorja, ko ti vodijo različne upravne, inšpekcijske ali druge uradne postopke (je to točka e ali točka c 6. člena Splošne uredbe); na kateri pravni podlagi lahko organi javnega sektorja in drugi upravljavci obdelujejo elektronske naslove (javnih) uslužbencev (je to točka b, e ali točka f 6. člena Splošne uredbe); ali katere so pravne podlage za snemanje in objavo posnetkov javnih prireditev s strani javne ali zasebne televizije (je to točka c, e ali točka f 6. člena Splošne uredbe).

K 8. členu

2. odstavek: vsebinsko ta določba izhaja iz 8. člena Splošne uredbe in je zato nepotrebna.

K 9. členu

5. odstavek: v praksi bi lahko določba preveč omejila možnosti objav podatkov o življenju in delu npr. umrlih znanih posameznikov (npr. v brošurah, zbornikih, spominskih obeležjih, prispevkih ipd.). Zlasti se postavlja vprašanje, kaj v primerih, če svojcev ni ali če je posameznik že dlje časa mrtev in svojcev ni ali jih upravljavec sploh ne more identificirati. Kakšno je razmerje med 103. členom ter 5. odstavkom 9. člena?

K 10. členu

1. in 2. odstavek: iz besedila ni razvidno, na katerih pravnih podlagah se lahko obdelujejo podatki o odločitvah o kazenskih obsodbah ter o kaznovanjih za prekrške. Zgolj splošna določba, da za tovrstne obdelave veljajo določbe nekaterih področnih zakonov, vnaša nepotrebne nejasnosti. Bistvo določbe pa je najverjetneje, da je obdelava tovrstnih osebni podatkov dopustna zgolj, če tako določa poseben zakon.

3. odstavek: v odstavku je verjetno odveč dvakrat naveden pojem »nepooblaščen obdelava«.

K 11. členu

Glede ureditve postopka uveljavljanja pravic izpostavljam, da upoštevajoč besedilo 1. odstavka 11. člena ni nedvoumno jasno ali celotno 2. poglavje I. dela ZVOP-2 velja tudi za

postopke uveljavljanja pravic posameznika s strani posameznikov po II. delu. Prav tako bi bilo treba člene v delu dopolniti na način, da bo jasno, da gre za uveljavljanje vseh pravic po Splošni uredbi in ne le pravice do seznanitve.

1. odstavek: besedna zveza »na izkazljiv način« se zdi neustrezna in odveč, lahko bi namreč povzročala zmedo.

K 12. členu

1. odstavek: ni napisan dovolj jasno. Vprašljivo je, ali je res treba predpisovati, kaj mora vsebovati zahteva posameznika poleg določb 13. člena glede preverjanja same identitete. ZVOP-1 takšnih določb ni vseboval. Iz obrazložitve tega člena izhaja, da naj bi določal obvezne vsebine zahteve, kar so poleg same vsebine zahteve (za katero pravico gre ter na katere osebne podatke se nanaša) zlasti podatki, ki bodo upravljavcu potrebni, da enolično določi posameznika v svojih zbirkah.

Če predlagatelj ocenjuje, da je takšna določba resnično potrebna, bi bilo treba morda bolj jasno in pregledno ločiti vsebino same zahteve od osebnih podatkov, potrebnih za identifikacijo, oziroma drugi stavek 1. odstavka razdeliti v več stavkov in dikcijo poenostaviti. Beseda »podobne nujne« (»po potrebi pa tudi druge njegove podobne nujne podatke«) se v vsakem primeru zdi odveč, saj gre pravzaprav za ponavljanje že povedanega – če je to potrebno.

2. odstavek: v prvem stavku bi bilo zaradi konsistentnosti smiselno dodati: »Če je zahteva nepopolna ali nerazumljiva, upravljavec v roku desetih delovnih dni zahteva, da se pomanjkljivosti odpravijo, in določi posamezniku, **na katerega se nanašajo osebni podatki**, rok za odpravo pomanjkljivosti.«

K 13. členu

1. odstavek: predlagamo dopolnitev na način, kot je zapisano v Splošni uredbi: »Kadar ima upravljavec upravičen dvom v zvezi z identiteto vlagatelja zahteve ali pristnostjo podpisa, lahko od vlagatelja zahteva **dodatne informacije, ki so potrebne za potrditev njegove identitete**.«

Alternativa, da se zakon spremeni kot je navedeno spodaj:

2. odstavek: »**Preverjanje identitete vlagatelja pri zahtevi, prejeti v elektronski obliki, se, če zakon ali drug predpis ne določata drugače, lahko izvaja tudi z uporabo sredstev elektronske identifikacije. Če zakon ali drug predpi ne določa drugače, upravljavec glede na okoliščine samostojno odloča, katero raven zanesljivosti sredstev elektronske identifikacije bo štel kot zadostno za izkaz identitete vlagatelja.**«

V pogojih elektronskega poslovanja se identiteto vlagatelja zahteve preverja v skladu s predpisi, ki urejajo elektronsko identifikacijo. Glede na trenutno veljavne predpise se v javnem ali zasebnem sektorju to lahko preveri preko kvalificiranega elektronskega podpisa, ki je izenačen z lastnoročnim podpisom in velja v skladu z Uredbo (EU) št. 910/2014, z naprednim elektronskim podpisom, ki velja v skladu z Uredbo (EU) št. 910/2014 in se ob izdaji vlagatelja lahko preveri z vpogledom v ustrezno javno listino, ki vsebuje njegovo fotografijo.

K 14. členu

Predlagamo, da se v zadnjem stavku zaradi konsistentnosti besedila doda: »Upravljavec obvesti posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, o vsakem takim podaljšanju v enem mesecu po prejemu zahteve skupaj z razlogi za zamudo in informacijo o možnosti **vložitve** pritožbe v skladu s tem zakonom.«

K 15. členu

V tem členu ali na drugem ustreznem mestu bi veljalo dodati določbo za primere, ko upravljavec posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, ne sme obvestiti o razlogih za zavrnitev, ker to zakonsko ni dopustno oziroma, ker bi takšno dejanje ogrozilo izvrševanje namena omejitve dostopa do podatkov.

2. odstavek: predlagamo, da se v zadnjem stavku zaradi konsistentnosti besedila doda: »... o možnosti **vložitve** pritožbe v skladu s tem zakonom.«

3. odstavek: izpostavljam, da ni razvidno oz. ni določeno, kako bo upravljavec (zlasti upravljavec iz zasebnega sektorja, za katerega ne veljajo določbe ZUP in Uredbe o upravnem poslovanju) posamezniku po običajni e-pošti vročal upravno odločbo ali sklep, kar bi lahko privedlo do zlorab. Še dodatno je to pomembno v primerih, ko se pošiljajo posebne vrste osebni podatki.

K 16. členu

1. odstavek: predlagamo, da se v zadnjem stavku zaradi konsistentnosti besedila doda: »Če posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, po prejeti odločitvi upravljavca meni, da upravljavec ni v celoti odločil o njegovi zahtevi, ali če meni, da osebni podatki, ki jih je prejel, niso osebni podatki, ki jih je zahteval, ali da ni prejel vseh zahtevanih osebnih podatkov, lahko pred vložitvijo pritožbe **pri nadzornem organu** pri upravljavcu vloži obrazložen ugovor v osmih dneh od prejema odločitve upravljavca.«

2. odstavek: ni videti upravičenega in utemeljenega razloga, da je za policijo rok daljši (15 delovnih dni) kot za ostale upravljavce (10 delovnih dni). Še toliko bolj glede na to, da so za posameznika posledice v primeru osebnih podatkov v zbirkah s področij po 66. členu ZVOP-2 pogosto bistveno resnejše kot v primeru drugih zbirk in življenjsko izredno pomembne. Po mnenju IP bi bilo kvečjemu smiselno določiti za organe po 66. členu ZVOP-2 bistveno krajši rok za odgovor na ugovor (npr. največ 5 delovnih dni).

3. odstavek: dikcija je nejasna. Vsebinsko bi bilo ta rok smiselno opredeliti v členu 17, ki določa rok za vložitev pritožbe pri nadzornem organu.

K 17. členu

1. odstavek: dikcija drugega stavka je nejasna. Primerno bi bilo kot sledi: »**Če upravljavec zahtevo oziroma ugovor zavrne, lahko posameznik pri upravljavcu javnega sektorja, če je ta dolžan uporabljati zakon, ki ureja splošni upravni postopek, oziroma pri nadzornem organu, če gre za drugega upravljavca, vloži pritožbo v 15 dneh od prejema obvestila oziroma odločitve upravljavca. V primeru vložitve ugovora po prejšnjem členu začne rok teči po prejemu odločitve upravljavca o ugovoru.**«.

3. odstavek: besedno zvezo »Informacijskega pooblaščenca« bi bilo zaradi konsistentnosti besedila smiselno nadomestiti z »nadzornega organa«.

4. odstavek: s ciljem jasne določitve roka za izbris podatkov glede na morebitne druge predpise predlagamo dopolnitev kot sledi: »Upravljavec od prejema posameznikove zahteve do izpolnitve na podlagi pravnomočnega zaključka postopka ne sme uničiti, spremeniti ali odsvojiti zahtevanih osebnih podatkov, ne glede na potek **predpisanih ali interno določenih** rokov hrambe, **kot so opredeljeni v 33. členu tega zakona.**«

K 18. členu

Dikcija drugega dela stavka (*»odloča nadzorni organ v skladu s subsidiarno uporabo zakona, ki ureja splošni upravni postopek, razen če je v tem delu zakona določeno drugače«*) je nejasna. Predlagamo dopolnitev v smislu kot npr.: »... nadzorni organ subsidiarno uporablja zakon, ki ureja splošni upravni

postopek« ali kot npr.: »... poleg določb iz tega dela zakona nadzorni organ subsidiarno uporablja zakon, ki ureja splošni upravni postopek.«.

K 19. členu

1. odstavek: predlagamo, da se v prvem stavku besedna zveza »mora izpolnjevati« nadomesti z »izpolnjuje«. Predlagamo, da se v drugem stavku doda »za državnega nadzornika **za varstvo** osebnih podatkov«.

4. odstavek: predlagamo, da se v prvem stavku pojem »pravni« pouk nadomesti s pojmom »pouk o pravnem sredstvu« (uskladitev s terminologijo po ZUP). Izpostavljamo tudi, da bi bilo treba roke določiti natančneje (»ta izda odločbo s polno obrazložitvijo v 15 dneh **od ...**«). Prav tako ni videti razloga za razveljavitev odločbe s skrajšano obrazložitvijo – gre pravzaprav za isto odločbo, izrek, ki zavezuje, mora biti isti, razlika je le, da se doda del obrazložitve (podobno rešitev vsebuje npr. 59.a člen ZP-1). Dodatno pa bi bilo treba opredeliti pravno sredstvo, nastanek pravnomočnosti in rok za uveljavljanje pravnega sredstva v primeru odločbe s skrajšano obrazložitvijo in v primeru naknadne odločbe s polno obrazložitvijo.

K 20. členu

1. odstavek: odveč ločilo vejica.

2. odstavek: predlagamo, da se v izogib nejasnostim doda »na zahtevo posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki«, da je povsem jasno, da *ne* gre za izvršbo po uradni dolžnosti.

Prav tako predlagamo, da se določi tudi, da zoper sklep o dovolitvi pritožbi ni pritožbe, možen pa je upravni spor.

K 21. členu

1. odstavek: spremeniti dikcijo »iz tega dela« v nasprotnem primeru je mogoče razumeti, da določbe ne veljajo tudi za uveljavljanje pravic po II. delu ZVOP-2.

2. odstavek: odveč beseda »posebno« (dovolj je le z obrazloženo odločitvijo). Ni namreč jasno, kakšne vrste pravni akt je »posebna obrazložena odločitev«.

4. odstavek: dikcijo je treba dopolniti na način, da bodo določbe veljale tudi za uveljavljanje pravic po II. delu ZVOP-2.

K 22. členu

2. odstavek: V prvem stavku je tretja beseda »se« odveč.

K 23. členu

1. odstavek: treba bi bilo opredeliti, za kateri zakon gre, kot npr. »... kršene njegove pravice, določene s Splošno uredbo ali z drugimi predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov.«.

3. odstavek: s ciljem jasnejše dikcije predlagamo, da se besedo »kolikor« nadomesti s »če«.

4. odstavek: predlagamo, da se doda »V postopku **pred sodiščem** je javnost izključena, če ... .«.

5. odstavek: določbe so odveč glede na obstoječa pravila glede možnosti določitve pooblaščenca po ZUP. Zato bi bilo treba odstavek črtati.

Smiselno bi bilo dodati določbo glede možnosti pritožbe oz. pravnega varstva v zvezi z zahtevo, ki je naslovljena neposredno na nadzorni organ kot upravljavca.

K 24. členu

1. in 2. odstavek: dikcija je nejasna. Postopek za uveljavljanje pravic je izvzet, a hkrati ni določen.

3. odstavek: določba je preveč posplošena, za piko bi bilo treba dodati vsaj »če ni v zakonu, ki ureja pacientove pravice določeno drugače«.

K 26. členu

2. odstavek (3. in 4. točka): predlagamo terminološko uskladitev s Splošno uredbo: nadomestiti »incident informacijske varnosti« s »kršitev varnosti osebnih podatkov«, kot ga uporablja Splošna uredba, saj ne gre za sopomenki.

2. odstavek (8. točka): predlagamo zamenjavo besede »možnost« z besedo »postopek«. Zavezanci bi morali redno izvajati postopke rednega testiranja, ocenjevanja in vrednotenja učinkovitosti tehničnih in organizacijskih ukrepov, ne pa zgolj zagotoviti »možnost« za to. Splošna uredba uporablja izraz: »postopkom rednega testiranja, ocenjevanja in vrednotenja učinkovitosti tehničnih in organizacijskih ukrepov za zagotavljanje varnosti obdelave«.

6. odstavek: določba, da mora nadzorni organ vzpostaviti »sistem, ki omogoča, da prejeta sporočila o kršitvah določb tega zakona, zlasti glede varnosti osebnih podatkov, obravnava zaupno, razen če mora razkriti prijavitelje v odločbah po tem zakonu ali pa na podlagi sodne odločbe«, je nenatančna (kakšen sistem naj bi to bil oz. je) in nepotrebna, saj je to splošna dolžnost IP, ki po nepotrebnem podaljšuje besedilo zakona.

7. odstavek: obveznost po nepotrebnem posega v neodvisno delovanje nadzornega organa, ki po lastni oceni vedno lahko sprejme take smernice.

K 35. členu

1. odstavek (2. in 3. točka): gre za dikcijo, ki ni skladna s Splošno uredbo, ne gre namreč za alternativno ampak kumulativno obveznost tako upravljavcev kot tudi obdelovalcev. Pravilno torej: »upravljavci in obdelovalci« (in ne upravljavci ali obdelovalci).

4. odstavek: glede nabora podatkov predlagamo, da se doda podatek »delovno mesto«. Omenjeni podatek IP že vnaprej omogoča tudi presojo, ali gre za konflikt interesov *prima facie* (npr. če je za pooblaščenca osebo za varstvo podatkov imenovan direktor, ravnatelj ipd.). Med obvezni nabor bi predlagali, da se uvrsti podatek o e-pošti, saj to omogoča izvedbo ozaveščevalnih aktivnosti in pristojnosti IP (npr. e-obveščanje pooblaščenih oseb za varstvo podatkov o novostih na področju zakonodaje, prakse, dogodkov in gradiv s področja varstva osebnih podatkov), česar zgolj podatek o telefonski številki ne omogoča.

Prav tako ni potrebe po določanju kakršnihkoli pogojev za pooblaščenca osebe za varstvo podatkov, ker so uredbene določbe povsem dovolj. Na ta način se iz pooblaščenih oseb za varstvo podatkov po nepotrebnem ustvarja »funkcionarje« in hkrati to upravljavcem otežuje postavljanje pooblaščenih oseb za varstvo podatkov iz obstoječih kadrovskih virov.

K 36. členu

Pogoji za pooblaščenca osebe za varstvo podatkov so prenormirani, ob sprejemu zakona bodo namreč te že obstajale skoraj 2 leti, zato je prenormiranje v tem kontekstu nepotrebno.

K 38. členu

2. odstavek: gre za pravilo, ki bi moralo veljati za vse pooblaščen osebe za varstvo podatkov (da se torej ne vmešavajo v konkretne zadeve), določba pa se bere, kot da velja ta omejitev samo za pooblaščen osebe za varstvo podatkov sodišč, državnih tožilcev, Ustavnega sodišča in Varuha oz. Varuhinjo človekovih pravic.

K 39. členu

6. odstavek: vsebinsko je določba nejasna in ne predvideva rešitve v primeru, da določi ministrstvo in upravna enota različni osebi kot pooblaščen osebo za varstvo podatkov.

K 40. členu

3. odstavek: IP izpostavlja, da ni jasen namen in cilj navedene določbe.

K 42. in 43. členu

IP glede ureditve certificiranja pojasnjuje, da certificiranje po Splošni uredbi, kot ga podrobneje urejata 42. in 43. člen predloga ZVOP-2 in kot dodatno pojasnjuje v svojih smernicah tudi Evropski odbor za varstvo podatkov, pomeni izdajo potrdil s strani tretje stranke (ang. third party attestation)¹. To pomeni, da ga izvede usposobljena tretja stranka (certifikacijsko telo), lahko pa neposredno na podlagi 5. odstavka 42. člena Splošne uredbe tudi nacionalni nadzorni organ za varstvo podatkov. IP se glede na to zastavlja vprašanje, ali je primerno, da iz 42. člena predloga ZVOP-2 v povezavi s 43. členom izhaja, da certificiranje izvajajo le telesa, ki jih na podlagi njihove vloge za to akreditira nacionalni akreditacijski organ (Slovenska akreditacija).

V zvezi s 4. odstavkom 42. člena predloga ZVOP-2 IP poudarja, da certifikacijske mehanizme odobrijo vsi nadzorni organi za varstvo podatkov v EU – ni torej jasno, kaj je na seznamu, ki ga upravlja in objavlja IP – le mehanizmi, ki jih je sam odobril, ali tudi mehanizmi, ki so jih odobrili drugi nadzorni organi ali tudi Evropski odbor za varstvo podatkov.

K 44. členu

V zakonu je treba poskrbeti za konsistentno uporabo pojma nadzorna oseba.

IP izpostavlja tudi nejasnosti glede razmerja med nadzornimi osebami in drugimi pooblaščenimi uradnimi osebami po ZUP.

K 45. členu

4. odstavek: odveč je beseda »zgolj« – običajno nekaj znatno vpliva na posameznike v več državah članicah, vključno z Slovenijo.

K 46. členu

IP vztraja pri že večkrat podanih pripombah glede nejasnosti določbe v zvezi z omejitvami obdelave določenih osebnih podatkov v inšpekcijskih postopkih.

K 48. členu

1. odstavek: ni jasno, kaj so »tuj nadzorni organi«. So to organi iz tretjih držav? Ocenjujemo, da bi bilo treba dikcijo dopolniti.

---

¹ Glej smernice Evropskega odbora za varstvo podatkov: Smernice 4/2018 o akreditaciji teles za certificiranje na podlagi 43. člena Splošne uredbe o varstvu podatkov (2016/679). Dostopne na: https://edpb.europa.eu/our-work-tools/our-documents/guidelines/guidelines-42018-accreditation-certification-bodies-under_en.

2. odstavek: spremeniti bi bilo treba dikcijo »skupno ukrepanje« v »čezmejno sodelovanje«, ki predstavlja bolj generičen pojem (nadpomenko) in zajema vse oblike ukrepanja (60., 61. in 62. členu Splošne uredbe). »Skupno ukrepanje« je namreč samo postopek po 62. člen Splošne uredbe – in pomeni točno določeno vrsto sodelovanja organov.

3. in 4. odstavek: opredeljujeta skupno ukrepanje in ne postopkov iz 2. odstavka – postopka po členu 60 in 61 Splošne uredbe namreč nista postopka »skupnega ukrepanja« in ne morejo v okviru teh postopkov imeti člani drugih nadzornih organov v Sloveniji pooblastil. Nujno bi bilo treba popraviti dikcijo teh dveh odstavkov na način, da bi se nanašala zgolj na postopke po 62. členu Splošne uredbe.

Poleg tega ni jasna razmejitev, kdo nosi stroške, ker se za IP in za tuje nadzorne organe uporablja isti izraz »nadzorni organ«.

K 51. členu

2. odstavek: črtati bi bilo treba besedo »ta«.

K 52. členu

V zakonu bi bilo treba jasno določiti, kdo izkaznico izda.

K 53. členu

2. odstavek: s ciljem jasne ureditve postopka predlagamo preoblikovanje določbe kot sledi: »**Če upravljavec ali obdelovalec ne omogoči izvedbe ukrepov pregleda skritih predelov prostorov oziroma opreme iz 3. točke prejšnjega odstavka oziroma zavarovanje in pregled elektronskih naprav in nosilcev iz 4. točke prejšnjega odstavka, lahko nadzorni organ ukrepe pregleda izvede po predhodni pridobitvi pisne odredbe sodišča.** Odredbo iz prejšnjega stavka izda preiskovalni sodnik pri Okrožnem sodišču v Ljubljani najpozneje v 48 urah od prejema predloga nadzorne osebe.«

3. odstavek: s ciljem jasne ureditve postopka predlagamo preoblikovanje določbe kot sledi: »**Če v primerih iz prejšnjega odstavka upravljavec ali obdelovalec ne omogoči izvedbe ukrepov pregleda, nadzorna oseba** odredi začasno zapečatenje oziroma blokiranje ustreznega predela prostorov oziroma opreme ali elektronske naprave ali nosilca, tako da se lahko ohranijo možni dokazi in le za čas, dokler ni izdana ustrezna sodna odredba oziroma do poteka roka za njeno izdajo. **Upravljavec ali obdelovalec sta dolžna v primeru, če ne omogočita izvedbe ukrepov pregleda, navesti in utemeljiti,** da obstaja očitna verjetnost, da bi lahko prišlo do posega v pravice do njune prostorske ali komunikacijske zasebnosti, ali da bi lahko prišlo do posega v dolžnost varovanje odvetniške zaupnosti. Prav tako v primeru, če nadzorna oseba še pred začetkom izvajanja ukrepa oceni, da bi lahko prišlo do možnosti posega iz prejšnjega stavka v zasebnost oziroma zaupnost, to navede v predlogu za izdajo pisne sodne odredbe, v primeru iz prejšnjega stavka pa v predlogu za izdajo pisne sodne odredbe navede stališče upravljavca in obdelovalca ter poda svoje stališče.«

Določiti bi bilo treba tudi, kdo bo nosil stroške izvedbe ukrepov po točki 5 iz 3. odstavka.

6. odstavek: V drugem stavku šestega odstavka, ki določa vsebino zapisnika, bi kazalo dodati, da zapisnik poleg sestavin, določenih v zakonu, ki ureja splošni upravni postopek, vsebuje zlasti ugotovljeno dejansko stanje, ki vključuje dejstva in okoliščine, pomembne za odločbo.

Tudi tretji stavek šestega odstavka, ki določa rok za možnost podaje pripomb na zapisnik, ki ne sme biti krajši od dveh delovnih dni, bi bilo potrebno popraviti, in sicer tako, da bo jasno razvidno, da se ta določba nanaša zgolj na tiste zapisnike, kjer ne gre za nujne in neodložljive ukrepe in zato niso

sestavljani in sklenjeni na način, kot to sicer določa zakon ki ureja splošni upravni in inšpekcijski postopek.

K 54. členu

2. in 3. odstavek: predlagamo črtanje 2. in 3. odstavka, ker na nedopusten in s Splošno uredbo neskladen način onemogoča izvajanje pooblastil IP. Konkretno bi na primer to pomenilo, da IP ne bi smel odrediti umika oz. prepovedi objave nezakonito pridobljenih podatkov (npr. nezakonito pridobljenih podatkov iz centralnega registra prebivalstva) na forumu. Odstavka temeljita na ureditvi v Zakonu o poslovanju na trgu (ZEPT), ki pri omejitvah odgovornosti ponudnikov storitev, kot so zajeti v 2. odstavku, urejata popolnoma drugačno materijo, kot jo ureja ZVOP-2. Bistvo omejitev iz ZEPT je omejitev odgovornosti za vsebino, ki je ni pripravil ponudnik storitve in temelji na ureditvi v pravnem redu EU. Analogno enačenje vsebine z osebnimi podatki je neprimerno in napačno, saj ob taki določbi IP izgubi možnost nadzora in pooblastil pri zavezancih, ki sodijo v okvir ZVOP-2 in ki so dolžni varovati osebne podatke, ki jih obdelujejo v skladu z ZVOP-2, ne glede na to, ali so jih tudi sami sproducirali oz. so v vlogi upravljavca. Lahko so tudi v vlogi pogodbenega obdelovalca ali uporabnika. Nikakor pa ne morejo biti odrešeni odgovornosti za osebne podatke analogno z določbami v ZEPT.

K 56. členu

1. odstavek: s ciljem jasnejše dikcije predlagamo črtanje pojmov »opravljenem nadzoru in«.

2. odstavek: Določbe so odveč glede na obstoječa pravila glede možnosti določitve pooblaščenca po ZUP. Zato bi bilo treba odstavek črtati.

K 57. členu

2. odstavek: Določbe so odveč glede na obstoječa pravila glede možnosti določitve pooblaščenca po ZUP. Zato bi bilo treba odstavek črtati.

K 58. členu

V skladu s predlaganim črtanjem 2. in 3. odstavka člena 54 bi bilo treba črtati tudi 3. odstavek 58. člena ter ustrezno dopolniti tudi določbe 4. odstavka 58. člena.

Dodatno bi bilo treba v 4. odstavku, kjer so na koncu v oklepaju navedene vrste osebnih podatkov, ki jih mora ponudnik na podlagi sodne odredbe posredovati nadzorni osebi, treba v izogib nejasnostim dodati izrecno pojem »... (med drugim: ...)« ter primeroma dodati tudi podatke o IP naslovu, druge identifikatorje in vrsto naprave, s pomočjo katere je porabnik dostopal.

K 65. členu

ZVOP-2 bi moral v delu o prenosu podatkov v tretje države urediti nujne vsebine, ki so potrebne za izvajanje pooblastil, ki jih ima nadzorni organ in jih Splošna uredba ne predpiše – predvsem procesna pravila glede obravnave vlog za izdajo odločb po členu 46(3) in 49(5) Splošne uredbe. V trenutni verziji ZVOP-2 teh določb sploh ni. Prav tako predlagana verzija 65. člena pomeni, da tudi pri izvajanju javnih pooblastil veljajo ista pravila in ni nobenih dodatnih izjem (glej zlasti člen 49(3) Splošne uredbe).

65. člen ne ureja uporabe člena 49(1)g (zgolj delno), hkrati pa gre sicer v delu, ki se nanaša na člen 49 Splošne uredbe, deloma za nepotrebno podvajanje. Določba poleg tega vsebinsko ni ustrezna oz. je pomanjkljiva.

K II. DELU – obdelava osebnih podatkov za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona zaradi kaznivih dejanj, izvrševanja nalog in pooblastil policije, varnosti države, obrambe države ter izvrševanja kazenskih sankcij

Splošno glede II. dela: treba bi bilo uskladiti terminologijo, na enih mestih piše upravljavec in obdelovalec iz 66. člena, na drugih pa organi in subjekti iz 66. člena.

Poleg uvodne ugotovitve, da bi bilo z vidika preglednosti in pravne varnosti ustrežnejše tekst Direktive zapisati v samostojen zakon (torej ne kot del ZVOP-2), ponovno izpostavljam, da v določbe v II. delu predloga ZVOP-2 kljub dopolnitvam še vedno niso povsem celovito, razumljivo in jasno prenešene vse določbe Direktive zlasti v delu postopkovnega uveljavljanja pravic posameznikov. Splošno tudi izpostavljam, da bo v praksi nedvomno prihajalo do nejasnosti glede razmerja do I. dela predloga ZVOP-2, zlasti v delu, ki določa postopkovne določbe (posebej nejasna je ureditev postopka pritožbe v členih 88-91). Ker bodo v praksi določbe Direktive tudi sicer zadevale le manjši del upravljavcev zbirk osebnih podatkov, bi bilo tudi z vidika preglednosti ustrežnejše določbe Direktive zapisati v samostojen zakon.

K 66. členu

Določba še vedno ni dovolj jasna in dosledna pri navajanju namenov v drugem delu. Bolj smiselno bi bilo, da se določba v drugem delu samo sklicuje na navedene namene v prvem delu določbe, ne pa da jih ponovno povzema in še to nepopolno (pregon se izpušča). Tudi pri drugih organih in subjektih bi se bilo treba sklicevati na namene iz prvega dela določbe. Potencialno bi bilo določbo mogoče razumeti kot širjenje pristojnih organov preko meja pristojnih organov po Direktivi.

K 68. členu

2. odstavek: iz besedila ZVOP-2 ni razvidno, zakaj so vključene le misije v tujini.

K 69. členu

IP ocenjuje, da v tej definiciji ne bi smela biti zajeta tudi »fizična oseba«, saj je lahko upravljavec po Direktivi le pristojni organ. Pojem »upravljavec« bi bilo smiselno definirati kot »pristojni organ« (definicijo se pojavi na več mestih) in ne kot »fizično ali pravno osebo, javni organ agencijo ali drugo telo«. Na ta način nastane dejansko poleg prej omenjenih (glej pripombo k 1. in 6. členu) v bistvu še ena opredelitev pristojnega organa, kar ustvarja zmedo in nekonsistentnost.

K 71. členu

1. odstavek: iz besedila zakona in obrazložitev ni razvidno, zakaj je potrebno razlikovanje kot ga določata 3. in 4. točka, Direktiva namreč navaja zgolj »osebe, ki so obsojene za kaznivo dejanje«.

K 72. členu

1. odstavek: v drugem stavku za besedo »posredovanjem« manjka vejica in naslednje besedilo: »dajanjem na voljo«.

4. odstavek: zadnji stavek izniči namen te določbe in bi ga bilo treba črtati.

5. odstavek: iz določbe ni nedvoumno razvidno ali gre za obveščanje, ki se uveljavlja na zahtevo, ali je to avtomatična obveznost upravljavca.

K 73. členu

Ni jasno, ali za organe po 66. členu ZVOP-2 veljajo le pravne podlage iz tega člena ali tudi tiste iz 7. člena.

K 74. členu

Iz besedila člena ni razvidno, kakšno je razmerje med določbo člena 73(2) in 74 in ali je slednja resnično potrebna.

K 75. členu

Dikcija nejasna in ne zajema situacij, ko določen namen zapade pod namene obdelave po Splošni uredbi.

K 77. členu

1. odstavek: bolje bi bilo slediti dikciji Direktive: »vsaj pravica do osebnega posredovanja« namesto »izvedena naknadna preverjanja rezultatov«. Določbo je treba konkretizirati in vključiti vsaj pravico iz Direktive do osebnega posredovanja s strani upravljavca.

3. odstavek: IP se določba ne zdi realna v delu, ko se izvedba ocene učinka zahteva od upravljavca, ni namreč jasno, v katerih situacijah bo upravljavec in ne pristojni predlagatelj pred sprejetjem zakona izvedel oceno učinka. Hkrati pa to omogoča izogib obveznosti in zgolj navidezen prenos obveznosti na upravljavca, ki dejansko v praksi te možnosti ne bo imel pred začetkom obdelave, če bo to njegova zakonska obveznost.

K 79. členu

2. odstavek: smiselno bi bilo med obveznosti obvezne predhodne izvedbe ocene učinka dodati tudi primere povezovanja zbirka podatkov za namene iz 66. člena ZVOP-2.

K 80. členu

4. odstavek: roki iz tega člena niso skladni z roki iz člena 28(5) Direktive.

K 87. členu

IP izpostavlja, da pomeni dikcija tega člena v praksi nastanek pravne nejasnosti, celo pravne praznine, glede vprašanja, katere oblike pravnega varstva so posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, in drugim na voljo v zvezi s sumom kršitev pravil glede varstva osebnih podatkov s strani pristojnih organov po 66. členu ZVOP-2 in katere oblike pravnega varstva so posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, na voljo v zvezi z uveljavljanjem pravic po 88.-90. členu ZVOP-2.

Pojem prijava namreč nakazuje na prijavo po ZIN (to lahko formalno poda načeloma kdorkoli) in pomeni razlog za začetek postopka inšpekcijskega nadzora s strani nadzornega organa. Pojem pritožba pa pomeni pravno sredstvo zoper odločitev oz. molk upravljavca v zvezi s postopkom uveljavljanja pravic posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki in pomeni začetek pritožbenega postopka s strani nadzornega organa, kot ga postopkovno ureja 2. poglavje I. dela ZVOP-2.

Glede na navedeno bi bilo nujno ta člen dopolniti na način, da ni dvoma, da ima posameznik na voljo obe možnosti odvisno od situacije. Ti mora potem nadzorni organ temu primerno tudi obravnavati, torej prijavo kot prijavo v inšpekcijskem postopku in pritožbo v zvezi z uveljavljanjem pravic posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, kot pritožbo po postopku, kot ga ureja 2. poglavje I. dela ZVOP-2. Glede na to predlagamo bistveno poenotenje obeh postopkov in pooblastil nadzornega organa v tem postopku, saj glede na trenutno dikcijo členov 11-25 in členov 87-91 ZVOP-2 ta postopek v primeru uveljavljanja pravic po II. delu ZVOP-2 ni jasen, kar je pravno nedopustno.

K 88. členu

Dikcija tega člena še vedno ne sporoča dovolj jasno, da gre pri tem za dajanje informacijo na voljo vsem, torej za javno objavo teh informacij.

Dodatno poudarjamo, da bi bilo v tem členu in nadaljnjih členih treba ustrezno poenotiti besedišče, preoblikovati določene stavke in upoštevati Direktivo v smislu, da se dosledno govori npr. o »pristojnem organu« ali o »upravljavcu iz 66. člena tega zakona«, »posamezniku, na katerega se

nanašajo osebni podatki«, »osebnih podatkih«, »če je mogoče«. To velja za člene kot npr. 88(1), 88(2), 88(3), 88(4) in 88(5) ter 89(1) in 89(4).

1. odstavek: Točka 2 bi se morala glasiti: »kontaktne podatke pooblaščen osebe za varstvo podatkov«.

V točki 5 odveč pojem »vsebino« osebnih podatkov, s ciljem konsistentnosti besedila predlagamo dopolnitev kot sledi: »... 5. obstoj pravice dostopa do vsebine osebnih podatkov in obveznosti upravljavca, da na zahtevo posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, izvaja ...«.

2. odstavek: točka 3 bi se morala glasiti: »kadar je to ustrezno, kategorije uporabnikov osebnih podatkov ...;«.

K 89. členu

IP se sprašuje, zakaj se poimenovanje te pravice spreminja (»pravica do pridobitve informacij o obdelanih podatkih«) in se ne ohranja skladno z Direktivo opredeljena »pravica do dostopa posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki«? To lahko vnaša zmedo, saj je na drugih mestih govor o pravici do dostopa.

1. odstavek: ne gre za alternativni pravici ampak lahko posameznik dobi oboje, tako potrdilo kot tudi kopijo, posledično je treba najmanj veznik »ali« spremeniti v »in«, kot sledi: »osebni podatki, ki se nanašajo nanj in ustrezno kopijo teh podatkov. ...«. Dodatno izpostavljam, da bi bilo ta odstavek smiselno s ciljem jasnosti slogovno preoblikovati. Jasno mora biti, da lahko posameznik zahteva tako potrdilo o tem, da so v obdelavi njegovi osebni podatki kot tudi kopijo teh podatkov. Prav tako ni jasno in vsebinsko določeno, kaj naj bi bila »ustrezna kopija«.

Hkrati je treba v točki 6 1. odstavka pojem »prijave« nadomestiti s pojmom »pritožbe«.

2. – 4. odstavek: Glede na to, da so, kolikor je razbrati, pretežno postopkovni vidiki uveljavljanja pravic urejeni v 2. poglavju I. dela, bi bilo smiselno črtati 1. stavek 2. odstavka in ustrezno urediti uporabo pravil 2. poglavja I. dela tudi za uveljavljanje pravic po II. delu. Prav tako izpostavljam, da za omejitve pravic veljajo določbe 91. člena v celoti (in ne zgolj 1. odstavka).

Vsekakor mora biti nedvomno tudi za uveljavljanje pravic po II. delu določen rok »brez nepotrebne odlašanja, vendar najpozneje v roku enega meseca od prejema zahteve«, prav tako morajo biti tudi v tem delu jasno določena vsa postopkovna pravila in roki, pooblastila nadzornega organa, možnost vložitve pritožbe nadzornemu organu (prijava je vsebinsko neprimeren pojem v tem primeru, kot pojasnjujemo zgoraj).

5. odstavek: s ciljem konsistentnosti predpisa, predlagamo dopolnitev kot sledi »... ima pravico pridobiti informacije zgolj v skladu z določbami drugega zakona, ki urejajo pravico do vpogleda.«./ Predlagamo brisanje tega odstavka, ki v praksi bistveno omejuje ustavno pravico posameznika.

K 90. členu

Člen je vsebinsko nejasen in sistemsko neuskladen s postopkovnimi določbami 2. poglavja I. dela ZVOP-2. Predlagamo bistveno dopolnitev s ciljem uskladitve s členom 16 Direktive.

K 91. členu

IP poudarja, da bi bilo treba jasneje izpostaviti, da je pravica do omejitve lahko delna ali popolna. Smiselno je, da ta določba med drugim implementira tudi določbe člena 58(4) Sklepa 2007/533/PNZ o

SIS II, ki določa: »Informacije se ne posredujejo osebi, na katero se podatki nanašajo, če je to nujno zaradi izvedbe zakonite naloge v zvezi z razpisom ukrepa ali zaradi varstva pravic in svoboščin tretjih oseb.«

2. odstavek: glede na zgoraj podane pripombe bi bilo smiselno ta del uskladiti postopkovno jasneje glede na določbe 2. poglavja I. dela ZVOP-2 in v tem smislu črtati 1., 3. in 4. stavek.

3. odstavek: zaznamek je lahko zgolj dodatek k ustrezni obrazložitvi v formalni odločitvi, razen, če za to obstajajo zakonske omejitve. Obstoječa dikcija tega ne ureja dovolj jasno.

K 92.-94. členu

Ti člени vsebinsko sodijo v 1. poglavje II. dela ZVOP-2.

K 95. členu

2. odstavek: s ciljem jasnejše dikcije predlagamo dopolnitev kot sledi: »... sme vsak prenos osebnih podatkov, ki se obdelujejo ali so namenjeni obdelavi po prenosu v tretjo državo ali mednarodno organizacijo, vključno z nadaljnjimi prenosi v drugo tretjo državo ali mednarodno organizacijo, izvesti le, če so upoštewane določbe tega dela zakona in:...«

V 3. točki 2. odstavka bi bilo namesto »pristojna država članica« primerneje zapisati »zadevna država članica«.

V 4. točki 2. odstavka bi bilo namesto člena 96 treba zapisati »... v skladu s 97. členom tega zakona...«.

3. odstavek: začetek bi se moral glasiti: »Prenos brez predhodne odobritve ...«. Besedilo se namreč sklicuje na 3. točko 2. odstavka tega člena, kjer je navedena odobritev. Lahko se tudi navede soglasje na obeh mestih, bistveno je, da se uporablja enotna terminologija.

4. odstavek: določba se bere kot samostojna podlaga za posredovanje netočnih podatkov. Edina varovalka je, da se jih označi kot netočne. To ni sprejemljivo. Zato nujno predlagamo črtanje tega odstavka.

6.-8. odstavek: IP vztraja pri pripombah, ki smo jih podali doslej in predlaga črtanje teh odstavkov. Kot je napisano namreč ni jasno, kaj naj bi bil namen določb in hkrati zakaj naj ne bi spoštovali prava EU, česar IP kot del Evropskega odbora za varstvo podatkov ne more in ne sme. Meša se določbe o prenosu in o posredovanju znotraj EU. Člen ni skladen s členom 14 Prenovljene Konvencije 108+ in tudi nakazuje na možnost, da države članice Sveta Evrope veljajo za varne države v smislu Sklepa o ustreznosti, kar ni točno. Menimo, da za ukrepanje IP v primeru očitnih kršitev zakona zadošča pooblastilo iz točke 2 člena 54 (1) ZVOP-2 – ki omogoča prepoved prenosa v nasprotju s tem zakonom.

K 97. členu

2. odstavek: s ciljem konsistentnosti bi bilo treba konec prvega stavka dopolniti kot sledi: »... neskladnosti z II. delom tega zakona. ...«.

3. odstavek: Pojem »opis prenešenih osebnih podatkov« ni v skladu z Direktivo, saj ne pomeni isto kot »dejansko preneseni podatki«.

K 98. členu

2. odstavek: s ciljem jasnejše dikcije ponovno predlagamo slogovno spremembo besedila kot sledi: »V primerih iz 4. in 5. točke prejšnjega odstavka prenos ni dovoljen, če človekove pravice in temeljne svoboščine posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, prevladajo nad javnim interesom za prenos iz 4. in 5. točke prejšnjega odstavka.«

K 99. členu

3. odstavek: v prvem delu stavka je treba dopolniti besedilo s ciljem konsistentnosti, kot sledi: »... se prenosi osebnih podatkov pristojnim organom in drugim upravljavcem tretje države iz 66. člena tega zakona lahko izvedejo v skladu z obvezujočimi mednarodnimi pogodbami s področja pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah in policijskega sodelovanja.«

K 100. členu

1. odstavek (1. točka): celotno besedilo »pri obdelavah za znanstveno raziskovalne namene pa tudi, če je ...« je vsebinsko odveč, saj zadošča zahteva po podaji privolitve, kot eni od možnih pravnih podlag.

2. odstavek (8. točka): ocenjujemo, da bi eden od pogojev moral biti tudi, da privolitve ni mogoče pridobiti ali pa bi ta bila povezana z nesorazmernimi stroški in napori.

2. odstavek (9. točka): predlagamo jasnejšo opredelitev tega, katere posledice so predmet tehtanja, kolikor razumemo se tehta korist raziskave in prizadetost pravic posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, zaradi razkritja osebnih podatkov raziskovalcem oz. morebitnih tveganj povezanih s tem. Nikakor se ne tehta korist raziskave in morebitne posledice nezakonitega razkritja raziskovalnih podatkov.

2. odstavek (10. in 12. točka): točki bi bilo treba združiti, ker gre za isto zadevo.

K 106. in 107. členu

Kot smo že večkrat izpostavili, bi bilo določbe 106. in 107. člena treba bodisi črtati bodisi nujno bistveno popraviti. Po zadnjih popravkih je (najbrž nenamerno) tudi zakonito neposredno trženje, ki bi ga izvajale stranke s svojimi podatki, nezakonito. Določbe npr. ne urejajo primerov trženja političnih strank. V delu, ki se nanaša na zahtevo po prenehanju obdelave pa so podobne določbe že vsebovane že v 21. členu Splošne uredbe in bo zaradi tega v praksi po nepotrebnem prihajalo do nejasnosti in zmede.

K 108. in 110. členu

Glede na nedavno sodno prakso se zastavlja vprašanje, ali je glede na neposredno uporabljivost Splošne uredbe in njene določbe sploh dopustno urejati zakonsko posebej zakonitost videonadzora izven javnega sektorja in delovnih prostorov. V tem delu bi določba lahko bila v nasprotju s pravom EU.

2. odstavek (člen 110): določba ureja pogoj »...70 odstotkov solastniških deležev na skupnih delih«, medtem ko je doslej ZVOP-1 ta pogoj (v členu 76) določal na način: »... ki imajo v lasti več kot 70 odstotkov solastniških deležev.«

K 114. členu

3. odstavek: določba pretirano odpira možnosti uporabe biometrije, saj bo zadoščala pogodba s posameznikom. V praksi pa posamezniki dejansko pogosto nimajo druge izbire kot »vzemi ali pusti«, če želijo dostop do storitev zasebnega sektorja. Posledično je moč pričakovati razmah uporabe

biometrije nad posamezniki v nekaterih sektorjih, kot so bančni, zavarovalniški in telekomunikacijski sektor. Predlagamo, da je izvajanje biometričnih ukrepov *nad strankami* možno le, če tako določa zakon in ne že na podlagi pogodbe ali privolitve.

K 118. členu

V razmislek predlagamo dopolnitev, da se kot obvezno prilogo obvestila nadzornemu organu zakonsko določi priložitev ocene učinkov o varstvu podatkov.

K IV. delu KAZENSKE DOLOČBE

IP glede predpisane višine in razpona glob IP ponovno ugotavlja, da so kazenske določbe v predlogu ZVOP-2 še vedno izdelane pomanjkljivo in površno ter da globe, ki so predpisane za podobno težke kršitve, med seboj še vedno niso usklajene. Zaradi tega je potrebno nujno pristopiti k sistemski rešitvi in za podobno težke prekrške predpisati globe v podobni višini. IP predlaga, da se za vse prekrške globe predpišejo na način, **kot je IP že večkrat predlagal**, to je na način, da se znižajo spodnje meje globe ter hkrati povišajo njihove zgornje meje. Neskladje glede predpisanega razpona glob se izraža zlasti pri globah, ki so določene za **odgovorne osebe pravnih oseb**, samostojnih podjetnikov posameznikov, državnih organov in organov lokalnih skupnosti ter za **posameznike**, saj so zanje najnižje globe predpisane ravno za najtežje prekrške, ki so določeni v 83. členu Splošne uredbe in 126. in 127. členu tega zakona.

Zaradi nedodelanih in pomanjkljivo pripravljenih kazenskih določb je težko podati konkretnije pripombe, zaradi česar v nadaljevanju podajamo le nekaj bistvenih pripomb k vsebinam posameznih členov, predlagatelj pa bo moral, kot smo že večkrat opozorili, v nadaljevanju resneje pristopiti k pisanju kazenskih določb in le te prilagoditi končni verziji posameznih členov.

K 128. členu (kršitve I. dela tega zakona)

1. odstavek: IP opozarja, da bi bilo treba v 2., 3. in 4. točki prvega odstavka 128. člena besedi »v nasprotju« nadomestiti z besedama »v skladu«. V nasprotnem primeru pomen prekrškovne določbe ni pravilen.

Nujno je potrebno dodati nov tretji odstavek, s katerim se določi tudi globo za odgovorno osebo državnega organa ali organa samoupravne lokalne skupnosti.

K 129. členu (kršitev določb o posredovanju osebnih podatkov v zvezi s svobodo izražanja)

IP meni, da bi bilo primerneje, da se prekršek za odgovorno osebo državnega organa ali organa samoupravne lokalne skupnosti določi v novem tretjem odstavku, in sicer na podoben način, ko je to določeno v drugič členih.

K 130. členu (kršitev določb o uporabi istega povezovalnega znaka in avtomatiziranem odločanju)

Naziv člena je neustrezen, saj navedeni člen ne sankcionira kršitev v zvezi z avtomatiziranim odločanjem.

Glede na to, da zbirke osebnih podatkov s področja zdravstva vodijo izvajalci te dejavnosti, ki so v večini primerov pravne osebe, lahko pa tudi samostojni podjetniki in posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost, bi člen veljalo napisati drugače, in sicer tako, da se v prvem odstavku določi globo za pravno osebo, samostojnega podjetnika posameznika in posameznika, ki samostojno opravljajo dejavnost, v drugem odstavku bi se določilo globo za odgovorne osebe teh oseb, v tretjem

odstavku za odgovorne osebe državnega organa ali organa samoupravne lokalne skupnosti, v četrtem odstavku pa za posameznike.

K 131. členu (kršitve II. dela tega zakona)

Navedeni člen je še precej nedodelan. Manjkajo kazenske določbe npr. zaradi kršitev določb 72. člena (točnost, popolnost, ...), 79. člena (ocena učinka), 85. člena (dolžnost sklenitve pogodbe z obdelovalci), 86. člena (vodenje evidence dejavnosti obdelav), zaradi neustreznega zagotavljanja varnosti osebnih podatkov, zaradi kršitev v zvezi s obveščanjem o kršitvi varnosti osebnih podatkov, zaradi kršitev v zvezi s prenosi osebnih podatkov v tretje države, ipd..

K 133. členu (kršitev splošnih določb o videonadzoru)

1. odstavek: kazalo bi dodati novo 5. in 6. točko, s katero bi se določil tudi prekršek za kršitev sedmega in devetega odstavka 108. člena tega zakona, to je če posnetke hrani več kot šest mesecev od nastanka posnetka in če za vsak vpogled ne zagotovi možnost naknadnega ugotavljanja, v katere posnetke je bilo vpogledano, kdaj in kako so bili uporabljeni ali posredovani, kdo je izvedel ta dejanja obdelave, kdaj in s kakšnim namenom ali na kateri pravni podlagi ter takšne revizijske sledi hrani pet let.

4. odstavek: treba bi bilo črtati besedici »sedmim ali«, tako da bi ta določba predpisovala samo sankcijo za najtežjo kršitev splošnih določb o videonadzoru, to je, če se videonadzor izvaja v dvigalih, sanitarijah, slačilnicah in drugih podobnih prostorih, v katerih lahko posameznik utemeljeno pričakuje višjo stopnjo zasebnosti.

2. in 5. odstavek: odstavka bi kazalo razdeliti na dva odstavka, in sicer tako, da se v enem odstavku predpiše sankcijo za odgovorne osebe pravnih oseb, samostojnih podjetnikov posameznikov in posameznikov, ki samostojno opravljajo dejavnost, v enem odstavku pa posebej še sankcijo za odgovorne osebe državnih organov in organov samoupravne lokalne skupnosti.

K 134. členu (kršitev določb o videonadzoru glede dostopa v uradne službene oziroma poslovne prostore)

Prvi in drugi odstavek bi kazalo združiti, saj IP ne vidi razloga, da se zgolj za ta prekršek predpisuje različna višina globe za pravne osebe in samostojne podjetnike posameznike, medtem ko takšna razlika ni predpisana za noben drug prekršek.

K 137. členu (kršitev določb o videonadzoru javnih površin)

1. odstavek: odstavek bi kazalo dopolniti, in sicer na način, da se kot prekršek določi tudi obdelava posnetkov v nasprotju z namenom iz prvega odstavkom 112. člena, torej podobno, kot je to določeno v ostalih kazenskih določbah v zvezi z videonadzorom.

K 138. členu (kršitev določb o biometriji v javnem sektorju)

V navedeni člen je potrebno nujno vriniti nov prvi odstavek, v katerem bi se predpisala še globa za prekršek pravne osebe javnega sektorja, ki izvaja biometrične ukrepe v nasprotju s 114. členom tega zakona, saj za prekršek z izjemo državnih organov ali organov samoupravnih lokalnih skupnosti odgovarjajo tudi pravne osebe javnega sektorja. Pri tem je pri višini globe treba upoštevati dejstvo, da gre za veliko hujši poseg v zasebnost kot npr. pri videonadzoru. Vendar pa, kot je izpostavljeno že v uvodu k temu delu, globe, ki so predpisane za podobno težke kršitve, med seboj še vedno niso usklajene, zaradi česar je potrebno nujno pristopiti k sistemski rešitvi in za podobno težke prekrške predpisati globe v podobni višini.

K 139. členu (kršitev določb o biometriji v zasebnem sektorju)

Potrebno bi bilo dodati nov tretji odstavek, s katerim se določi še sankcija za posameznika.

K 141. členu (kršitev določb o evidentiranju vstopov in izstopov)

1. odstavek: treba bi bilo dodati novo 1. točko prvega odstavka, v kateri se določi sankcija za kršitev drugega odstavka 116. člena, to je za tistega, ki v evidenci vstopov in izstopov o posamezniku neupravičeno obdeluje več osebnih podatkov, kot jih določa drugi odstavek 116.člena.

K 143. členu (kršitev določb o povezovanju uradnih evidenc in javnih knjig)

1. odstavek: odstavek je treba dopolniti, in sicer tako, da se določi sankcija tudi za tistega, ki najpozneje 30 dni pred začetkom povezovanja zbirk iz prvega odstavka tega člena Informacijskemu pooblaščenцу ne pošlje obvestila, v katerem navede, da namerava izvesti povezovanje v skladu s 118. členom tega zakona ter ga podrobno ne opiše, zlasti z navedbo pravnih podlag, tehničnih rešitev in zaščitnih ukrepov (kršitev četrtega odstavka 118. člena).

K V. delu PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

IP na splošno k temu delu izpostavlja nujnost upoštevanja, da se dejansko **Splošna uredba od 25. 5. 2018 že uporablja več kot leto dni** in torej **prehodne določbe ne bi smele uvajati novih prehodnih obdobj** v neskladju s Splošno uredbo na način, da bodo dejansko diskriminirale zavezance, ki Splošno uredbo od 25. 5. 2018 že spoštujejo in izvajajo (določbe 145. člena).

K 145. členu (prehodne določbe glede pooblaščenih oseb)

IP opozarja, da je Splošna uredba v veljavi že več kot leto dni, sprejeta pa je bila že aprila 2016, zato je težko sprejeti in upravičiti argumente za dodatne prehodne določbe, saj se Splošna uredba že uporablja. IP posledično predlaga ustrezno črtanje določb predloga ZVOP-2 v tem delu.

Tretji odstavek pa na primer kar za tri leta od začetka obveznosti uporabe Splošne uredbe podaljšuje izogib dolžnosti imenovanja pooblaščenice osebe ob pogoju enega leta delovnih izkušenj iz drugih področij, na splošno in za vse, tudi za najbolj tvegane upravljavce in obdelovalce. To bi v praksi pomenilo, da bi npr. univerzitetni klinični center z več kot 8000 zaposlenimi in več tisoč obdelavami posebnih vrst osebnih podatkov dnevno, lahko do 25. 5. 2021 kot pooblaščenico osebo imenoval informatika s srednješolsko izobrazbo in enim letom dela na področju informacijske varnosti. Izjema bi pogojno lahko bila smiselna le za manjše in manj tvegane upravljavce v javnem sektorju z majhnim številom primernih razpoložljivih kadrov (npr. knjižnice, manjše občine).

Lepo vas pozdravljamo,

Mojca Prelesnik, univ. dipl. prav.,
informacijska pooblaščenka